

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 21/02/2022

Αριθμός απόφασης: 561

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604538
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».
- γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 22.10.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου Αττικής, κατοίκου, οδός αριθμός, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2021/22.9.2021 απόφασης της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης (ΕΜΕΙΣ), και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2021/22.9.2021 απόφαση της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις της Προϊσταμένης της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 22.10.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2021/22.9.2021 απόφασή της η Προϊσταμένη της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης (ΕΜΕΙΣ) απέρριψε την υπ' αριθμ. πρωτ. /2021 (αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021/10.9.2021) αίτηση του προσφεύγοντος, αποφαινόμενη ότι ο τελευταίος θεωρείται προσωπικώς και αλληλεγγύως υπεύθυνος με την εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της από ΦΠΑ ετών 2014 και 2015 και ΦΜΥ έτους 2014 βάσει σχετικών χρεωστικών δηλώσεών της, δεδομένου ότι είχε την ιδιότητα του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθύνοντος Συμβούλου της καθ' όλη την περίοδο 10.06.2009-20.04.2015, από δε τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν αποδεικνύεται ότι δεν είχε υπαιτιότητα για τη μη καταβολή/απόδοση των εν λόγω οφειλών.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση, της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2021/22.9.2021 απόφασης της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ, προβάλλοντας, συνοπτικά, το λόγο ότι δεν είχε υπαιτιότητα για τη μη καταβολή/απόδοση των ως άνω οφειλών.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του άρθρου 34 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο

που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. [...]. 4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. 5. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 [...], της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 [...], της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 [...], καθώς και κάθε άλλης διάταξης, με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές, για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαρύνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης, και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του άρθρου 34 ν. 4646/2019: «Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αποκαθίσταται μια εύλογη ισορροπία ανάμεσα στην ευθύνη του πρωτοφειλέτη νομικού προσώπου/νομικής οντότητας και στην αλληλέγγυα ευθύνη των ασκούντων πραγματική διοίκηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων του πρώτου προς το Δημόσιο (ειδικότερα του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ). Η μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει ένα είδος αντικειμενικής ευθύνης που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα που άσκησαν πραγματική διοίκηση, κατά τη διάρκεια της οποίας δημιουργήθηκαν και έμειναν ανεξόφλητες οι παραπάνω υποχρεώσεις, αλλά επεκτείνεται στα πρόσωπα που διαδέχθηκαν τους ανωτέρω στη διοίκηση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Τα τελευταία, ενώ δεν έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή στη δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της, υπό το

ισχύον σήμερα νομικό πλαίσιο, ευθύνονται αλληλεγγύως με τα πρόσωπα που προκάλεσαν την οφειλή. Συνεπώς, η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στα πρόσωπα που πράγματι άσκησαν διοίκηση και ως εκ τούτου είχαν την δυνατότητα να ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό του νομικού προσώπου/οντότητας, δηλαδή ήταν εξουσιοδοτημένα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που βάραιναν το τελευταίο, συμπεριλαμβανομένης και της εξόφλησης του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ. Για τον λόγο αυτόν η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στους Εκτελεστικούς Προέδρους, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές, Διαχειριστές, Διευθύνοντες Συμβούλους, Εντεταλμένους στη Διοίκηση και Εκκαθαριστές που εκτός της τυπικής ιδιότητάς τους συνέτρεχαν σωρευτικά οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη ορισμένων ειδικότερων περιπτώσεων, που ορίζονται επίσης κατωτέρω, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα παραπάνω πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Αν οι οφειλές της περίπτωσης β' διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. [...]. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά. Ο ανωτέρω περιορισμός της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα και οντότητες αποτελεί κανόνα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπό μάλλον επεικέστερη εκδοχή. Περαιτέρω, αποφεύγονται ακραίες περιπτώσεις αλληλέγγυας ευθύνης προσώπων που είναι προδήλως αμέτοχα στην δημιουργία των φορολογικών υποχρεώσεων και στην μη εξόφλησή τους, όπως οι Εκκαθαριστές και οι δικαστικά διοριζόμενες διοικήσεις νομικών προσώπων. Αυτό άλλωστε έχει κρίνει και το ΝΣΚ στην γνωμοδότηση 165/2007 της 24.4.2007 η οποία έγινε δεκτή από τον Αρ. Πρωτ. 2/33094/0025 της 14.6.2007. Για την ταυτότητα του λόγου, η αλληλέγγυα ευθύνη δεν πρέπει να καταλαμβάνει τους διοικούντες που διαδέχθηκαν εκείνους, οι οποίοι άφησαν ανεξόφλητες τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η μέχρι σήμερα ισχύουσα δρακόντεια νομοθεσία, έχει ως συνέπεια την άρνηση ανάληψης καθηκόντων εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να βρίσκονται επί σειρά ετών σε κατάσταση τέλματος, νομικά πρόσωπα που τελούν υπό εκκαθάριση. Συναφώς επισημαίνεται, ότι εταιρείες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο πολύ συχνά δεν μπορούν να απευθυνθούν σε έμπειρα στελέχη για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων, διότι η αλληλέγγυα ευθύνη είναι απολύτως αποτρεπτική προς τούτο. Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποκατάσταση κλίματος ασφάλειας των συναλλαγών.»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 27.10.2021 έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής: «...Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ. Στα πλαίσια της αρμοδιότητάς μας και προς επιδίωξη είσπραξης των ληξιπρόθεσμων βεβαιωμένων στην Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών οφειλών της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

«.....» με ΑΦΜ, η Υπηρεσία μας προχώρησε σε έρευνα, προκειμένου να προβεί σε αναγκαστικά μέτρα είσπραξης. Σημειώνεται ότι οι εν λόγω οφειλές στην πλειονότητά τους αφορούν τον φόρο προστιθέμενης αξίας, φόρο επί αμοιβών από επιχειρηματική δραστηριότητα και φόρο μισθωτών υπηρεσιών των ετών 2013-2015, ο προσδιορισμός των οποίων πραγματοποιήθηκε από την ίδια φορολογούμενη εταιρεία με την υποβολή σχετικών φορολογικών δηλώσεων. Κατόπιν της πραγματοποιηθείσας έρευνας, διαπιστώθηκε ότι η είσπραξη οφειλών δεν εξασφαλίζεται από τα περιουσιακά στοιχεία του νομικού προσώπου, παρά τα ληφθέντα εις βάρος του μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης, ενώ οι νόμιμοι τίτλοι δεν τελούν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή. Επιπλέον από την με αριθμ. πρωτ./2015 ανακοίνωση του ΓΕΜΗ προέκυψε ότι με την με αριθμό/2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου η εταιρεία κηρύχτηκε σε πτώχευση με παύση εργασιών από την 02.12.2015. Περαιτέρω, από την έρευνα προέκυψε ότι ο προσφεύγων διέτελεσε Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας από την 10.06.2009 έως και την 20.04.2015, όπως προκύπτει από το από 10.06.2009 πρακτικό του ΔΣ της εταιρείας (ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2009) σε συνδυασμό με το από την 17.11.2009 πρακτικό του ΔΣ της εταιρείας (ΦΕΚ τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ/2009), με το από την 21.12.2012 πρακτικό της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της εταιρείας και το από την 21.12.2012 πρακτικό του ΔΣ της εταιρείας (τα οποία καταχωρήθηκαν στο ΓΕΜΗ στις 05.06.2012 σύμφωνα με την με αριθμ. πρωτ./2013 ανακοίνωσή του), με το από την 20.04.2015 πρακτικό της έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της εταιρείας και το από την 20.04.2015 πρακτικό του ΔΣ της εταιρείας (τα οποία καταχωρήθηκαν στο ΓΕΜΗ στις 30.06.2015 σύμφωνα με την με αριθμ. πρωτ./2015 ανακοίνωσή του), έχοντας την εξουσία να εκπροσωπεί και να δεσμεύει την εταιρεία με μόνη την υπογραφή του. Βάσει των παραπάνω ο προσφεύγων, ως εντεταλμένος στην διοίκηση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, φέρει μαζί με το νομικό πρόσωπο, ευθύνη για την καταβολή του επιρριπτόμενου φόρου ΦΠΑ, καθώς και των παρακρατούμενων φόρων, όπως ο φόρος μισθωτών υπηρεσιών, φόρος επί αμοιβών από επιχειρηματική δραστηριότητα κ.ά. κατά τις διατάξεις του άρθρου 115 παρ.1 και 3 του Ν.2238/1994 και του άρθρου 55 του Ν. 2859/2000. Εν συνεχεία από την Υπηρεσία μας εστάλη στον προσφεύγοντα η απευθυνόμενη στον ίδιο με την παραπάνω ιδιότητα από 12.07.2016 και με αριθμ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ Δ ΕΞ 2016 ατομική ειδοποίηση καταβολής - υπερημερίας, με την οποία ο αντίδικος ως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας κλήθηκε να τακτοποιήσει τις ληξιπρόθεσμες και μη ρυθμισμένες οφειλές της εταιρείας συνολικού ποσού των 980.586,05 ευρώ, από το οποίο το ποσό των 735.212,13 ευρώ αποτελεί ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο και το πόσο των 245.373,92 ευρώ αποτελούν οι τόκοι και οι προσαυξήσεις έως την 12.07.2016. Συγκεκριμένα ο ανακόπτων κλήθηκε να τακτοποιήσει τις οφειλές που περιλαμβάνονται στον πίνακα χρεών της προσβαλλόμενης Απόφασης. Σε συνέχεια της ως άνω ειδοποίησης - πρόσκλησης, και για τις ίδιες ως άνω οφειλές, η Υπηρεσία μας εξέδωσε τα αναφερόμενα, υπό στοιχεία ι έως χι, στην προσβαλλόμενη Απόφαση αναγκαστικά μέτρα εις βάρος του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων κατά της υπό στοιχείο vii στην προσβαλλόμενη Απόφαση και με αρ./2017 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας άσκησε την με αριθμό κατάθεσης/2017 ανακοπή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθ./2019 απόφαση, η οποία απέρριψε ως αβάσιμη την ανακοπή. Κατά της υπό στοιχείο viii στην προσβαλλόμενη Απόφαση και με αρ./2017 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας άσκησε την με αριθμό κατάθεσης/2017 ανακοπή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθ./2020 απόφαση, η οποία απέρριψε για

τυπικούς λόγους την ανακοπή. Κατά της υπό στοιχείο ix στην προσβαλλόμενη Απόφαση και με αρ./2017 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας άσκησε την με αριθμό κατάθεσης/2017 ανακοπή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθ./2020 απόφαση, η οποία απέρριψε για τυπικούς λόγους την ανακοπή. Δυνάμει των αρ. 34 και 66 του Ν. 4646/2019 [...] ο προσφεύγων κατέθεσε στην Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών την με αριθ. πρωτ./2021 αίτησή του, η οποία διαβιβάστηκε στην Υπηρεσία μας, όπου έλαβε αριθ. πρωτ. εισερχομένου πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ.....ΕΙ2021/10.09.2021, και με την οποία αιτήθηκε την πλήρη απαλλαγή του από τις ως άνω οφειλές λόγω μη συνδρομής υπαιτιότητας στο πρόσωπο του, καθώς και την παύση όλων των τυχόν ληφθέντων μέτρων αναγκαστικής εκτελέσεως ή εισπράξεως σε βάρος του. Επί της εν λόγω αίτησης η Υπηρεσία μας εξέδωσε την προσβαλλόμενη από 22.09.2021 και με αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΔΕΞ2021 καθ' όλα νομότυπη Απόφαση, με την οποία αποδέχτηκε μερικώς την ως άνω αίτηση, παραθέτοντας πλήρη, σαφή και ορισμένη αιτιολόγηση σύμφωνα με τα στο νόμο προβλεπόμενα. Συγκεκριμένα, έγινε δεκτή η αίτηση του προσφεύγοντος μόνο για τις οφειλές εκείνες που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες μετά την λήξη της θητείας του προσφεύγοντος ως διευθύνοντος συμβούλου, ήτοι μετά τις 20.04.2015. Η ως άνω εν μέρει απορριπτική Απόφαση της Υπηρεσίας μας προσβάλλεται με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, την οποία αποκρούουμε με το παρόν ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Β. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ. Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων εσφαλμένως ισχυρίζεται ότι κατ' εφαρμογή των διατάξεων του αρ. 50 του ν.4174/2013 [...] δεν πρέπει να θεωρείται από το Δημόσιο συνυπεύθυνος για τα ως άνω χρέη της Εταιρείας καθώς -όπως υποστηρίζει- (I) ουδεμία υπαιτιότητα τον βαρύνει για την μη καταβολή και απόδοση των εν λόγω εταιρικών χρεών, καθώς ως ισχυρίζεται κατά την διάρκεια της θητείας του έδρασε με άκρα επιμέλεια, λαμβάνοντας κάθε εύλογο μέτρο εντός των ορίων των δυνατοτήτων του και ενεργώντας υπό τους συμβατικούς και νομικούς περιορισμούς της συμφωνίας εξυγίανσης της οφειλέτιδας με πιστωτές της, ώστε να μην θεμελιώνεται στο πρόσωπο του η υπαιτιότητα, ελλείψει των προβλεπόμενων στο αρ. 50 του ν. 4174/2013 [...] προϋποθέσεων, και (II) οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2 της υπ' αριθ. Α.1082/2021 Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. δύναται να εφαρμοστούν και στην περίπτωση των διοικούντων υπό πτώχευση νομικών προσώπων. Άπαντες οι αναφερόμενοι στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή λόγοι πρέπει να απορριφθούν ως νόμω και ουσία αβάσιμοι για τους κατωτέρω σαφείς και ορισμένους λόγους: Γ.Ι. Επί του πρώτου λόγου της ενδικοφανούς προσφυγής. Με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπό του η απαιτούμενη από το αρ. 50 παρ. 1(γ) του ν. 4174/2013 [...] υπαιτιότητα στην μη καταβολή ή/και απόδοση των επίδικων εταιρικών χρεών, καθώς, ως ισχυρίζεται, κατά την διάρκεια της θητείας του έδρασε με άκρα επιμέλεια, λαμβάνοντας κάθε εύλογο μέτρο, εντός των ορίων των δυνατοτήτων του, και ενεργώντας υπό τους συμβατικούς και νομικούς περιορισμούς της συμφωνίας εξυγίανσης της οφειλέτιδας με πιστωτές της. Σύμφωνα με το αρ. 50 παρ. 1 (α) του Ν. 4174/2013 [...] η αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων για την καταβολή οφειλών νομικού προσώπου θεμελιώνεται είτε εκ της ιδιότητάς τους είτε εκ της εν τοις πράγμασι διαχείρισης ή διοίκησης του νομικού προσώπου. Ως εκ τούτου, κατά την ρητή διατύπωση του νόμου, για τη θεμελίωση της ευθύνης των ως άνω προσώπων αρκεί τα τελευταία να έχουν την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου, διαχειριστή, εντεταλμένου στη διοίκηση κτλ. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της οφειλέτιδας κατά το χρονικό διάστημα από 10.06.2009 έως 20.04.2015. Επομένως ως όργανο της διοίκησης της Εταιρείας είχε την υποχρέωση να τηρεί τους κανόνες επιμέλειας που επιβάλλεται να καταβάλλονται εντός του κύκλου της οικονομικής

δραστηριότητας της Εταιρείας και φέρει την αστική ευθύνη για την καταβολή των χρεών του νομικού προσώπου. Άλλωστε η ευθύνη του αρ. 50 του Κ.Φ.Δ. δεν αποτελεί μορφή ποινικής ή διοικητικής κύρωσης, αλλά είδος αστικής ευθύνης. Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013 [...] η υπαιτιότητα των αλληλεγγύως ευθυνόμενων προσώπων τεκμαίρεται εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους, ενώ το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Ειδικότερα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 περίπτωση γ' του άρθρου 50 του Ν.4174/2013 [...] τίθεται ως προϋπόθεση για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης των εκεί αναφερόμενων προσώπων η συνδρομή του στοιχείου της υπαιτιότητας, το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη της οποίας φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων προκειμένου να αποδείξει την έλλειψη υπαιτιότητάς του επικαλείται και προσκομίζει την με αριθ. 1208/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία απέρριψε την αίτηση επικύρωσης της από 31.07.2014 συμφωνίας εξυγίανσης της οφειλέτιδας «.....» με ΑΦΜ με πιστωτές της, την με αριθ./2015 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου, η οποία απέρριψε την έφεση που ασκήθηκε κατά της ανωτέρω με αριθ./2014 πρωτόδικης απορριπτικής απόφασης, και την με αριθ./2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, με την οποία η ανωτέρω οφειλέτιδα εταιρεία κηρύχθηκε σε πτώχευση. Ωστόσο, τα ανωτέρω προσκομισθέντα στοιχεία δεν στοιχειοθετούν έλλειψη υπαιτιότητας του προσφεύγοντος, όπως αυτή ρητά έχει εξειδικευτεί τόσο στην με αριθμό Ε.2173/2020 Εγκύκλιο όσο και στην με αριθμό Α.1082/07.04.2021 Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. Είναι πασιφανής η αδυναμία του προσφεύγοντος να αποδείξει την έλλειψη της υπαιτιότητάς του, περιοριζόμενου σε ισχυρισμούς περί επιμελούς άσκησης των διοικητικών καθηκόντων του, ενώ δεν προσκομίστηκε κανένα άλλο στοιχείο, από το οποίο να αποδεικνύεται η έλλειψη υπαιτιότητας, όπως αυτή ρητά έχει εξειδικευτεί από την με αριθμό Ε.2173/2020 εγκύκλιο και την με αριθμό Α.1082/07.04.2021 Κοινή Απόφαση. Στο πλαίσιο των ανωτέρω, η υπό κρίση Σας ενδικοφανής προσφυγή, κατά το μέρος που αφορά στον ως άνω λόγο, πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Γ.ΙΙ. Επί του δεύτερου λόγου της ενδικοφανούς προσφυγής. Με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής ο προσφεύγων υποστηρίζει εσφαλμένως ότι οι διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2 της υπ' αριθ. Α.1082/2021 Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. δύναται να εφαρμοστούν και στην περίπτωση των διοικούντων υπό πτώχευση νομικών προσώπων. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 της υπ' αριθ. Α.1082/2021 Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. «Εκκαθάριση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με ειδική διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση με τις οποίες προσδιορίζεται ο χρόνος και ο τρόπος ικανοποίησης των πιστωτών του νομικού προσώπου/νομικής οντότητας. Στις περιπτώσεις αυτές ελέγχεται εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 50 ΚΦΔ για τον εκκαθαριστή μόνο για οφειλές που δημιουργούνται κατά την περίοδο της θητείας του». Εν προκειμένω, η ανωτέρω επικαλούμενη περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 2 της Κ.Α. δεν τυγχάνει εφαρμογής, καθώς αναφέρεται στην ευθύνη των εκκαθαριστών στο στάδιο ειδικών εκκαθαρίσεων των νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, ήτοι σε περιστατικά που δεν συντρέχουν στην προκειμένη περίπτωση, όπου ο προσφεύγων ευθύνεται αλληλεγγύως για χρέη νομικού προσώπου που έχει κηρυχθεί σε πτώχευση. Κατόπιν αυτού, στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχει καμία από τις αναφερόμενες στην με αριθ. Α.1082/2021 Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας και ως εκ τούτου η υπό κρίση Σας ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Επειδή, εν προκειμένω συντρέχει η

προϋπόθεση της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., καθώς ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της οφειλέτιδας κατά το χρονικό διάστημα από 10.06.2009 έως 20.04.2005. Επειδή, εν προκειμένω συντρέχει η προϋπόθεση της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., για οφειλές που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά την διάρκεια της θητείας του ως διευθύνοντα συμβούλου, ήτοι για το χρονικό διάστημα από 10.06.2009 έως 20.04.2005. Επειδή, εν προκειμένω συντρέχει η προϋπόθεση της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., διότι οι ανωτέρω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα του προσφεύγοντος, καθώς ο προσφεύγων δεν απέδειξε την έλλειψη αυτής, όπως αυτή ρητά έχει εξειδικευτεί στην με αριθμό Ε.2173/2020 εγκύκλιο και στην με αριθμό Α.1082/07.04.2021 Κοινή Απόφαση. [...].»

Επειδή, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί της συμφωνίας εξυγίανσης που φέρεται να κατήρτισε η ως άνω εταιρεία με τους πιστωτές της που αντιπροσώπευαν ποσοστό άνω του 75% των υποχρεώσεων της και της δικαστικής τύχης της αφορούν σε χρονικό σημείο (30.7.2014) **μεταγενέστερο** των ημερομηνιών βεβαίωσης των δύο πρώτων ληξιπρόθεσμων οφειλών της από ΦΠΑ (βάσει σχετικών χρεωστικών δηλώσεών της) με αριθμούς βεβαίωσης/2014 (συνολικού ύψους 148.564,48 €) και/2014 (συνολικού ύψους 91.969,17 €).

Επειδή, εξάλλου, η ως άνω εταιρεία είχε ήδη προβεί, κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, σε αυξήσεις κεφαλαίου σε έτη προηγούμενα εκείνων, στα οποία ανάγονται οι υπό κρίση φορολογικές της οφειλές, και συγκεκριμένα μία κατά το γ' τρίμηνο του 2011 και μία κατά το γ' τρίμηνο του 2012.

Επειδή, η Υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τις ως άνω οικείες απόψεις της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 22.10.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.